

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1T/155/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114012204
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3114012204.2

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci vedenej proti obžalovanej H.. K. U., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom I., Z. č. XXXX/XX, pre trestný čin prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 I. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. septembra 2016 v Trenčíne samosudcom JUDr. Michalom Antalom, takto

rozhodol:

Podľa § 282 odsek 1 Tr. poriadku s poukazom na § 216 odsek 1 písmeno a), písmeno c) Tr. poriadku sa p o d m i e n e č n e z a s t a v u j e trestné stíhanie proti obžalovanej H.. K. U., rodenej B., nar. XX.XX.XXXX, pre trestný čin prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zákona, ktorého sa mala dopustiť na skutkovom základe, že

hoci rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne pod č. k. XXC/XXX/XXXX-XXX zo dňa 11.07.2012 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne pod č. k. 17Co/306/2012-182 zo dňa 21.11.2012 bol maloletý L. A. zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a to do osobnej starostlivosti matky (H.. K. U.) vždy po dobu 1 týždňa a po dobu 1 týždňa do osobnej starostlivosti otca (H.. V. U.), a to vždy od piatku príslušného týždňa od 15.00 hod. do piatku nasledujúceho týždňa do 15.00 hod. s účinnosťou od 27.11.2012, k realizácii striedavej starostlivosti dochádzalo iba do dňa 08.03.2013, po čom H.. K. U. maloletého L. A. na styk s otcom prestala pripravovať; následne Okresný súd v Trenčíne uznesením zo dňa 06.05.2013 pod spisovou značkou 60Em/2/2013-60 rozhodol o nariadení výkonu rozhodnutia (rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 26C/162/2011-153 zo dňa 11.07.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/306/2012-182 zo dňa 21.11.2012) a nariadil odňatie mal. L. A. matke H.. K. U. a jeho odovzdanie otcovi H.. V. U. dňa 10.05.2013 o 15.00 hod., kde k výkonu tohto rozhodnutia nedošlo z dôvodu, že matka dieťaťa toto na striedavú osobnú starostlivosť dostatočne nepripravila, za čo Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 24.01.2014 pod č. k. 60Em/2/2013-125 uložil H.. K. U. pokutu vo výške 200,- Eur; rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13.05.2013 pod č. k. 2CoE/60/2014-151 bolo zmenené rozhodnutie Okresného súdu v Trenčíne o výške pokuty a povinnej bola uložená pokuta vo výške 50,- Eur, ktorú bola povinná zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia a ktoré rozhodnutie jej bolo (prostredníctvom jej právneho zástupcu) doručené dňa 19.05.2013; H.. K. U. napriek tomu v I., Z. XXXX/XX svojho syna mal. J. U. na styk s jeho otcom H.. V. U. nepripravila a odovzdanie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti nezabezpečila dňa 23.05.2014 ani následne v dňoch 20.06.2014, 14.07.2014 (po čom jej Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 29.07.2014 pod č. k. 60Em/2/2013-165 uložil ďalšiu pokutu vo výške 50,- Eur), 18.08.2014, 29.08.2014, 12.09.2014 a 10.10.2014.

Podľa § 216 odsek 2 Tr. poriadku súd obžalovanej u r č u j e skúšobnú dobu 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Trenčíne podal dňa 23.12.2014 na Okresný súd Trenčín pod č. 1Pv 560/14/3309 - 13 obžalobu na obvinenú H.. K. U., nar. XX.XX.XXXX, pre trestný čin prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona na skutkovom základe tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a tiež v podanej citovanej písomnej obžalobe.

Súd vo veci vydal trestný rozkaz č.k. 1T/155/2014 - 170 zo dňa 19.01.2015, ktorým obžalovanú H.. K. U. uznal vinnou zo spáchania trestného činu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona na skutkovom základe, ktorý bol uvedený v podanej písomnej obžalobe, za ktorý jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, ktorého výkon jej bol podmienične odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Proti uvedenému trestnému rozkazu obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu v zákonnej lehote podala odpor. Vzhľadom na podaný odpor potom súd vo veci musel nariadiť hlavné pojednávanie.

Obžalovaná H.. K. U. sa na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.09.2016 po zákonom poučení podľa § 34, § 121 a podľa § 257 Tr. poriadku k spáchaniu žalovaného skutku priznala a urobila vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Tr. poriadku, že je z jeho spáchania vinná, keď uznala, že je vinná, skutok spáchala ako matka, a z toho, že to vyplýva z jej povahových vlastností.

Nakoľko obžalovaná uznala vinu zo spáchania žalovaného skutku, súd postupoval primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky v zmysle tohto ustanovenia obžalovaná odpovedala „áno“. V zmysle § 257 odsek 6 Trestného poriadku súd následne vzhľadom k vyhláseniu obžalovanej a jej kladným odpoveďiam na položené otázky zisťoval stanovisko prítomnej procesnej protistrany - prokurátora.

Prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovanej vzhľadom na to, že uznala vinu.

Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovanej o uznaní viny zo spáchania žalovaného skutku uznesením podľa § 257 odsek 7, odsek 8 Trestného poriadku prijal s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná iba vo vzťahu k výroku o trestnoprávných sankciách, keď takýto procesný postup bol možný aj s poukazom na to, že v prípravnom konaní zabezpečené a vykonané dôkazy a všetky relevantné listinné dôkazy, o ktorých vierohodnosti neboli žiadne pochybnosti, preukazovali, že sa žalovaný skutok sa stal, a že sa ho dopustila v celom rozsahu práve obžalovaná.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonal len dokazovanie iba vo vzťahu k výroku o trestnoprávných sankciách, a to oboznámením správ na obžalovanú, odpisu registra trestov, správou z lustrácie v registri priestupkov, odpisu registra trestov ku dňu 25.09.2015 a 22.09.2016 a znaleckého posudku znalca V.. H. R. č. 11/2016 zo dňa 28.04.2016, ktorý bol súdu predložený na hlavnom pojednávaní obhajcom obžalovanej.

Preštudovaním spisového materiálu bolo zistené, že v predmetnej trestnej veci sú splnené zákonné podmienky na odklon od štandardného trestného konania s použitím inštitútu podmieničného zastavenia trestného stíhania podľa § 216 Tr. poriadku. Zo správ o povesti obžalovanej H.. K. U. vyplýva, že táto nebola doposiaľ súdne trestaná, dopustila sa viacerých priestupkov avšak iba na úseku dopravy, za čo jej boli ukladané blokové pokuty, v súčasnosti nie je voči nej vedené ani žiadne iné trestné stíhanie a je charakterizovaná kladne. Obžalovaná sa k spáchanému skutku v celom rozsahu doznala tak, ako sa jej kladie za vinu, pričom súd po vykonanom dokazovaní a vyhlásení o vine obžalovanej nemá dôvodné pochybnosti o tom, že obžalovaná vykonala toto vyhlásenie slobodne, vážne a zrozumiteľne.

Podľa § 282 ods. 1 Tr. poriadku súd môže podmienične zastaviť trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že sú splnené podmienky uvedené v § 216 ods. 1.

Podľa § 216 ods. 1 Tr. por. v konaní o prečine, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, môže prokurátor so súhlasom obvineného po vznesení obvinenia do podania obžaloby na návrh policajta alebo aj bez návrhu podmienične zastaviť trestné stíhanie, ak a) vyhlási, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný, a nie sú odôvodnené pochybnosti o tom, že jeho vyhlásenie bolo vykonané slobodne, vážne a zrozumiteľne,

b) nahradil škodu, ak bola činom spôsobená, alebo s poškodeným o jej náhrade uzavrel dohodu alebo urobil iné potrebné opatrenia na jej náhradu, a
c) vzhľadom na osobu obvineného, s prihliadnutím na jeho doterajší život a na okolnosti prípadu možno takéto rozhodnutie považovať za dostačujúce.

Podľa § 216 ods. 2 Tr. por. v uznesení o podmiennečnom zastavení trestného stíhania sa určí obvinenému skúšobná doba na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba sa začína právoplatnosťou uznesenia o podmiennečnom zastavení trestného stíhania.

Na základe vyššie uvedených skutočností dospel samosudca k záveru, že v danej trestnej veci boli splnené všetky zákonné podmienky pre uplatnenie inštitútu podmiennečného zastavenia trestného stíhania podľa § 216 Tr. poriadku s tým, že má za to, že takéto rozhodnutie možno dôvodne považovať za dostačujúce z hľadiska dosiahnutia účelu, ktorý sa inak sleduje prejednaním veci súdom a uložením trestu, príp. upustením od potrestania. Obžalovaná je stíhaná pre skutok, ktorého horná hranica neprevyšuje 5 rokov trestu odňatia slobody. K trestnej činnosti, pre ktorú je stíhaná, sa obžalovaná priznala, vyhlásila, že je vinná, skutok, pre ktorý je stíhaná, spáchala ako matka a na hlavnom pojednávaní vyjadrila súhlas s podmiennečným zastavením trestného stíhania. Adhézne konanie, t.j. konanie o náhradu škody s predmetným trestným konaním spojené nie je. Súd preto s poukazom na zaobstarané správy o povesti obžalovanej konštatuje, že obžalovaná sa spáchaným skutkom previnila proti právnemu poriadku. Súd je však presvedčený, že k náprave správania obžalovanej môže dôjsť práve tým, že predmetný skutok bol riadne vyšetrený, obžalovaná sa zúčastnila prípravného konania ako aj hlavného pojednávania pred súdom a mala by sa z tejto životnej situácie poučiť. Takéto prejednanie pred príslušnými orgánmi dostatočne signalizuje, že v budúcnosti pri spáchaní akejkoľvek ďalšej trestnej činnosti obžalovanej, bude voči nej vyvodená zodpovednosť a štát konajúci prostredníctvom orgánov činných v trestnom konaní a súdu môže pristúpiť k potrestaniu a uloženiu spravodlivého trestu v medziach zákona. Vzhľadom na uvedené súvislosti súd poukazuje na správy o povesti a osobné pomery obžalovanej ako aj jej doterajší bezúhonný život, ktorý viedla, na odstup času, ktorý uplynul od spáchania trestnej činnosti, ako i na okolnosti prípadu a povahu trestnej činnosti, ktoré tiež viedli k určení skúšobnej doby v trvaní 1 (jeden) rok, ktorú považoval za primeranú a zároveň aj dostatočne dlhú na dosiahnutie účelu jej uloženia. Počas uloženej skúšobnej doby bude mať obžalovaná možnosť spoločnosti a súdu preukázať, že podmiennečné zastavenie trestného stíhania bolo spravodlivým a dostatočným rozhodnutím, pričom súd poukazuje na zákonné dôsledky pokračovania v trestnom stíhaní podľa § 217 odsek 1 Tr. poriadku v prípade, že počas skúšobnej doby nebude obžalovaná H.. K. U. viesť riadny život.

Preto samosudca vzhľadom na uvedené skutočnosti a dôvody rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.